

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

گزارشگران پورتال- افغانستان

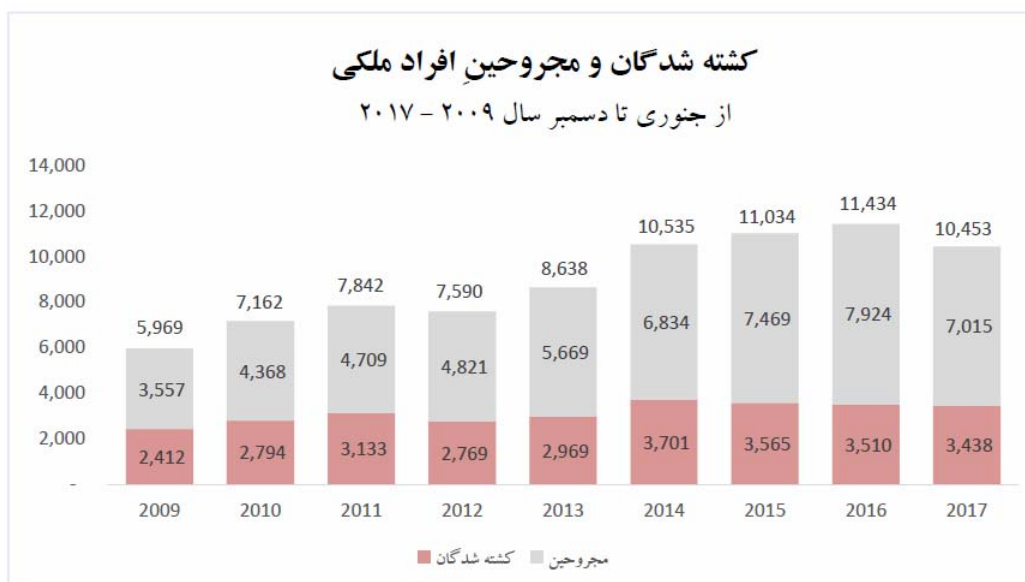
۱۸ فبروری ۲۰۱۸

در افغانستان چه می گذرد؟

۳۹۰

کشته و زخمی شدن بیش از ۱۰ هزار غیر نظامی، حاصل جنگ وحشیانه جاری در سال ۲۰۱۷: در تازه ترین گزارش دفتر ملل متحد در افغانستان اشغالی (یوناما) آمده است که در سال ۲۰۱۷ بیشتر از ده هزار غیر نظامی کشته و یا زخمی شده اند از آن جمله (۳۴۳۸) نفر کشته و (۷۰۱۵) نفر زخمی شده اند. با وصف آن که آمار منتشره کاهش ۹ درصدی تلفات را نسبت به سال ۲۰۱۶ نشان می دهد، اما این گزارش آمار بلند تلفات توده های ستمدیده و بیچاره ما را در نتیجه حمله های خونین انتحاری و انفجاری نشان می دهد.

در این گزارش آمده است که ۴۰ درصد تلفات ناشی از حملات انتحاری و مواد انفجاری و ۳۳ درصد ناشی از جنگ های خونین ارتجاعی زمینی بین طالبان جنایتکار و مزدور با نیرو های امنیتی دولت پوشالی می باشد. البته تلفات ناشی از قتل های هدفمند، حمله های هوایی اشغالگران امریکائی و نظامیان دولت وحشت «ملی» و انفجار مواد منفجره باقی

مانده از جنگ نیز عوامل دیگر کشته های سال ۲۰۱۷ را تشکیل می دهد.

به اساس گزارش نشر شده، از سال ۲۰۰۹ الی ۲۰۱۷ مجموع کشته ها و زخمی های توده های ستمدیده ما به ۶۹۲۲۳ تن می رسد که از آن جمله ۲۸۲۹۱ تن کشته و ۴۰۹۳۲ تن دیگر زخم برداشته اند. این در حالیست که تعداد واقعی کشته ها و زخمی های جنگ وحشیانه جاری به مراتب بیشتر از آماری است که این نهاد امپریالیستی به نشر رسانده اند. ناگفته نماند که کشته ها و زخمی های طالبان جنایتکار و مزدور، داعشی های وحشی، نیرو های امنیتی دولت پوشالی، اربکی ها و افراد مسلح مربوط به جنایتکاران و جنگسالاران در این مدت به مراتب بیشتر از تلفات غیر نظامیان می باشند و به یقین می توان گفت که از سال ۲۰۰۹ الی ۲۰۱۷ در جریان هشت سال گذشته ده ها هزار نفر در این جنگ نفرین شده ارتجاعی جاری کشته و یا زخمی شده اند.

بشیر قانت سر جنایتکار حزب خونریز اسلامی: از قتل و کشتار انسان ها توسط شخصی معلوم الحال، جنایتکار و فاسدی به نام بشیر قانت تاکنون ده ها بار گزارش های طویل و مفصلی تحریر گردیده و فجایعی که توسط این چوکره حزب اسلامی گلبدین صورت گرفته، توسط آدرس های مختلف بازگو شده، اما تاکنون دولت پوشالی که دهانش بوی پیاز می دهد و رهبر این جانی را به آغوش کشیده، هیچ عکس العملی در برابر جنایات این آدمکش از خود نشان نداده است.

در تازه ترین مورد، اخیراً پس از بازگشت این وحشی به ولسوالی چاه آب ولایت تخار، عقده گشائی کرده و در روز ورود به این ولسوالی یک بار دیگر چندین باشندۀ این ولسوالی را تا دم مرگ لت و کوب کرده و آنها را مجبور به ترک خانه های شان کردند. در عکس العمل به این درنده خوئی بشیر قانت، باشندۀ های ولسوالی چاه آب که مورد لت و کوب قرار گرفته با برپائی خیمۀ تحصن در برابر دفتر والی تخار، دست به اعتراض زده و خواهان محاکمه این جنایتکار گردیدند، اما چون فضل الله مجددی والی بیکاره و مفسد این ولایت توان تقسیم کردن جو دو خر را ندارد، و سیاست اغماض ارگ نشینان را نیز خوب درک نموده، از برگشت دوبارۀ قانت به ولسوالی چاه آب اظهار بی خبری کرده و صرف با توظیف هیأتی بی صلاحیت گفته که موضوع را تعقیب می کند.

ثبت بیش از یک میلیون شکایت به محکمه لاهه بیانگر گسترده بودن جنایات چهار دهه اخیر است: پس از آن که محکمه بین المللی لاهه از قربانیان جنایات جنگی افغانستان اشغالی خواست تا شکایات شان را در این محکمه ثبت نمایند، بیش از یک میلیون و یک صد و هفتاد هزار شکایت در جریان کمتر از سه ماه به این محکمه ثبت گردید که این خود نشان دهنده وسعت جنایاتی است که جنایتکاران در این مدت انجام داده اند.

این درخواست که به تاریخ ۲۰ نومبر ۲۰۱۷ اعلان شد و تا تاریخ ۳۱ جنوری ۲۰۱۸ ادامه داشت، با استقبال گسترده ای از سوی قربانیان جنایات جنگی در افغانستان روبه رو شد. ابعاد شکایت ها گسترده می باشد، اما بیشترین شکایاتی که تاکنون به ثبت رسیده بیشتر آن جرایم جنگی می باشند که توسط طالبان، داعشی ها، نیرو های امنیتی دولت پوشالی، جنگسالاران وابسته به رهبری حکومت وحشت ملی، درنده های اشغالگر غربی به رهبری امپریالیزم امریکا و سایر ادارات استخباراتی کشور های خارجی در افغانستان به وقوع پیوسته است. در میان شکایت های درج شده، شکایت احمد ایشچی نیز به چشم می خورد.

ناگفته پیداست که قربانیان جنایات فجیع چهار دهه گذشته از نور محمد تره کی شروع تا حفیظ الله امین، ببرک کارمل، نجیب، تجاوزگران سوسیال امپریالیزم شوروی، سگ جنگی های داخلی بین جنایتکاران جهادی هفتگانه و هشتگانه، حاکمیت گروه تاریک اندیش طالبی، درنده های اشغالگر غربی تا داعشی های وحشی و سایر جنایتکاران جنگی باید

تقصص این همه خونریزی و جنایات نابخشودنی را پس بدهند، اما توقع و خواست رسیدگی همه جانبه و عادلانه به این فجایع از سوی نهاد امپریالیستی به نام «محكمة بین المللی لاهه» عوام فریبانه بوده و هیچ درد قربانیان این جنایات فجیع را مداوا کرده نمی تواند، یگانه راه مجازات جنایتکاران چهار دهه اخیر، به قدرت رسیدن دولت مستقل توده ئی می باشد.